

12 og 15, der i visse Tilfælde gør Krig lovlig, og mod Art. 22 om Mandatorordningen; der savnedes ogsaa i Art. 23 en Bestemmelse til Sikring af Racernes Ligeberettigelse.

Tanken om et Folkenes Forbund indeholdt i sig selv intet, der var uantageligt for Raadsunionen, som selv var et Forbund af over 200 Nationaliteter, hvoraf tretten talte mere end en Million Mennesker hver, og af hvilke selve Rusland og Ukraine havde en Befolkning paa flere Snese Millioner. Aldrig før havde saa mange Nationaliteter inden for en enkelt Stat haft saadan Adgang som nu til fri kulturel Udvikling og til Brugen af deres eget Sprog; den periodiske Presse i Sovjetunionen udkom paa halvtredsindstyve Tungemaal. At alle disse Folkeslag var forenet ved samme politiske og økonomiske System og af et fælles Ideal, var ikke til Hinder for Samvirken med andre Stater, der havde en anden politisk og social Ordning. I Kunst og Videnskab og i sociale Spørgsmaal havde et Samarbejde længe bestaaet med Repræsentanter for andre Stater, og Sovjetregeringens Delegerede

havde deltaget i flere Folkeforbundskonferencer, saaledes i Udvalget om en europæisk Union, i de økonomiske Konferencer og i Nedrustningskonferencen.

Nu, da Krigen stod for alle som Morgendagens truende Fare, maatte Fredens Organisering sættes ind imod den virksomme Forberedelse af Krig, der foregik for Øjnene af en, og som ikke kunde besværges ved Resolutioner og Erklæringer paa Papiret. Enhver Stat maatte af de andre kunne kræve Garanti for sin Sikkerhed, uden at dette maatte opfattes som Udslag af Mistillid. Med fast Vilje og snæver Samvirken af alle Forbundets Medlemmer kunde meget gøres til Formindskelse af Krigsfaren. Sovjetregeringen, der stadig havde arbejdet for dette Maal, var nu kommet her for at forene sine Bestræbelser med de andre Forbundsmedlemmers, og i dette fælles Arbejde vilde Sovjetunionen med sine 170 Millioner Mennesker, med sin Vilje til Fred for sig selv og for andre, sikkert gøre sig gældende som en stærk og nyttig Faktor.

XVIII. Andre Spørgsmaal.

Ved Resolution af 26. September 1934 besluttede Forsamlingen, der var blevet gjort bekendt med, at Omstændighederne havde gjort det umuligt for Undersøgelseskommissionen vedrørende den europæiske Union at træde sammen, at forlænge denne Kommissions Funktionstid for et Aar.

Paa Foranledning af den colombianske Delegation vedtog Forsamlingen den 27. September 1934 en Resolution gaaende ud paa i næste Samling at optage Spørgsmaalet om

Forbindelse mellem Folkeforbundet og den pan-amerikanske Union.

Endvidere besluttede Forsamlingen ved Resolution af 27. s. M. at henstille til Raadet yderligere at behandle Spørgsmaalet vedrørende Folkeforbundets forskellige Kommissioners Sammensætning og Virksomhed, saaledes at Spørgsmaalet eventuelt kunde behandles paa Forsamlingens næste Møde.

Udenrigsministeriet, i Marts 1935.